

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 13 •July•, 2014 20:26• - •Last Updated•

••Sunday•, 13 •July•, 2014 20:31•

ரமேண்ட் கார்வர் என்னும் அமெரிக்க சிறுகதை எழுத்தாளரை அவரது சிறுகதைகள் பன்னிரண்டைத் திரைத் துறையிலும் மொழிபெயர்த்து வீட்டின் மிக அருகில் மிகப் பெரும் நீர்ப்பரப்பு என்னும் தலைப்பில் ஒரு தொகுப்பை நமக்கு அறிமுகப் படுத்துகிறார்கள். சிவங்கதிரும் அவரது நண்பர்களும் சிவங்கதிர்தாம் சில கதைகளை மொழிபெயர்த்ததோடு ரமேண்ட் கார்வரின் வாழ்க்கை விவரங்களோடு தன் ரசனை சார்ந்த ஒரு நீண்ட முன்னுரையும் தந்துள்ளார். எனக்கு ரமேண்ட் கார்வர்புதிய அறிமுகம். இதற்கு முன்பு பதினாறு, கனேவிபட்டும் இராதபெயர். ரமேண்ட் கார்வரின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அவரது எழுத்துப் பற்றியும் எழுதும் சிவங்கதிர், காலாவதியாகிப் போனதாகக் கருதப்பட்ட யதார்த்தவாத எழுத்தின் மீது திரும்பக் கவனம் வழிக் காரணமானவர் என்று சொல்கிறார். சாதாரண மனிதர்களாகப் பற்றி, அலங்காரமற்ற எளிய சொற்களில் அவர்கள் வாழ்க்கையை, வீட்டுக்குள் அடையப்பட்ட நிகழ்வுகள் சார்ந்தே அவர் கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. சூயசரித்தன்மை கொண்ட படபைப்புகளை அவர் விரும்பியதில்லை என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவர் கதைகளில் கார்வரின் வாழ்க்கை அனுபவத்துக்கு அன்னியமான சம்பவங்களோ மனிதர்களோ காணப்பட்டவதில்லை. பெரும்பாலும் அவர் வாழ்க்கை அனுபவங்களே ஓட்டிய, அவற்றையே பிரதிபலிக்கும் சம்பவங்களும் மனிதர்களும் தான் அவர் கதைகளில் காணப்பட்டிருக்கின்றனர். இது இத்தொகுப்பில் தரப்பட்டுள்ள அவர் கதைகள் முழுதையும் படித்த பிறகுதான் தோன்றுகிறது.

தொகுப்பின் முதல் கதை அடுத்த வீட்டுக்காரர்கள் என்ன கார்வரிடமிருந்து அன்னியப்படுத்தும் ஒன்றாகவே இருந்தது. எதிர் வீட்டில் குடியிருக்கும் ஸ்டோன்ஸ் தம்பதிகள், உறவினர்களைப் பார்க்க வளையுமீர் செல்வதாகவும் தாம் இல்லாத போது தம் வீட்டையும், பிணையையும், தாவரங்களையும் மில்லர் தம்பதிகளைப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லிச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் சினைதும், மில்லர் தம்பதிகள் வீட்டுக்குள் நுழைந்து ஏதோ தம் வீட்டுப் போல, படுக்கை குளியல் அறை, குளிர்ப்பதனப் பெட்டி, உணவு, மதுபானங்கள் உடைகள் எல்லாவற்றையும் ஏதோ திறந்த வீட்டில் கொள்ளை அடிக் கவந்தவர்கள் போலத் தான் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். இடையில் தாவரங்களுக்கு தண்ணீர் ஊற்றுகிறார்கள், பிணைக்கும் உணவு தருகிறார்கள் தான்., சாதாரண மனிதர்கள் தான். ஆனால், பொறுப்பு, நட்புணர்வு கொண்ட அண்டை வீட்டுக்காரர்களாக இல்லலை.

•Written by - வடுங் கட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 13 •July• 2014 20:26• - •Last Updated• ••Sunday•, 13 •July• 2014 20:31•;

இரண்டாவது கதை அவர் கள் யாரும் உன் னுடைய கணவன் இல் லை. கணவன் ஏர ல ஓபர் அவ் வப் பபோது நிலையில் லாது மாறும் சிறு நிறுவனங் களில் விற் பனையாளன் . மனவை டோரின் ஒரு உணவகத் தில் இரவு நேர பணியாளர் . ஏதாவது தன் மனவை தயவில் தின் னக் கிடகைக் குமா என று பபோகிறான் எர் ல் . அங் கு உணவகத் தில் தன் மனவையின் அங் கங் களபைப் பற்றி வாபிக் கையாளர் களிடையே கொச் சயான வர் ணன்கைகள் . வீ ட்டுக் கு வந் து மனவையிடம் அவள் எடையைகை் குறகைக் க வணே டும் , கண்ணாபி முன் நிறுத் தி தினம் எவ் வளவு எடகை குறநைத் திருக் கிறது என று குறிப் படுத் தாகிறது . உணவகை் குறகை, உடற் பயிற் சி சயெ் என று கட்டளகைகள் . பிறகு உணவகம் சனெ று பக் கத் து மஜேயில் இருப் பவரிடம் தன் மனவையசை் சூட் பிக் காட் பி, “அவளபைப் பற்றி என் ன நினகை் கிறீ ர் கள் ? என று பதிதவேர் எர் ல் கடே் கிறார் . பதில் வராமல் பபோகவே, “அவள் பிரஷ் டத் தபைப் பற்றி என் ன நினகை் கிறீ ர் கள் ? என று கடே் கிறான் . இப் பபி பபோகிறது கதை. இவ் வளவுக் கும் எர் ல் தன் மனவை டோரினிடம் கதை ஆரமபத் திலயே சொல் கிறான் , “நான் தான் உனக் குக் கணவன் , அந் த வாபிக் கையாளர் கள் இல் லை” என று. அவன் தான் தன் மனவையின் ”பிரஷ் டம் எப் பபி இருக் கிறது?” என று கடே் கிறான் எவனோ ஒரு அன் னியனகை. சாதாரண மனிதர் களாகத் தான் கதையில் நுழைகிறார் கள் . ஆனால் பின் னால் அவர் களுக் கு என் ன நேரிட் டு விடுகிறது?

[illegible]

இந்த இடம் வந்ததும் கதையைத் தொடர்ந்து பபிக்கத் தோணவில்லை. ஒன்று அந்த இடத்தை விட்டுவந்த சுவடும் திரியாமல் ஓபியிருக்கவேண்டும். இல்லலை, உடனே நடுஞ் சாலகைக்கு வந்து போலீ சூக்கூத் தகவல் திரியப் படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த சடலத்தை மரத்தின் அபிவரேரோடும் கடப்பிப் போட்டும் மீன்து நாள் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டும் உல்லாசப் பயணம் வந்தவர் போலீஸ் பிபிக்கவும் சீட்டும் விளையாடவும் உணவும் சமகைகவும் இடையிடையே சடலமாக ஆற்றில் மிதக்கும்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 13 July•, 2014 20:26• - •Last Updated• ••Sunday•, 13 July•, 2014 20:31•

பெண்ணைப் பற்றிப் பச்சைச் வறோ ஏதோ கதை பச்சைவது போல..... இது என்ன, எந்தக் கதையைத் தொடரலும் சாதாரண மனிதர்கள் என்னவோ பிறழ்ந்த மனமும் மௌனமும் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு விதக் கசப்பு உணர்வு மனதில்.

புத்தகத்தை மறைக்கொண்டு படிக் கவில்லை. ஆனால் சிங்கத்திரும் அவர் நண்பர்களும், அவர்களில் சிலர் எனக்குப் பரிச்சயமானவர்கள், இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு பச்சை கதைகளைத் தரேன் தடுத்து மொழிபெயர்த்து....அவர்கள் தீவிரத்துக்கு ஒரு மரியாதை நான் தர வேண்டும். நான் எங்கோ தவறு செய்யக் கட்டும். மறுபடியும் படித்துப் பார்ப்போமே என்று தோன்றியது. டால்ஸ்டாய் க்கு ஷேக்ஸ்பியரையே குறை சொல்லத் தோன்றியிருக்கா. இவர்களில் யார் குறைந்தவர்கள்? பார்வையாளும் ரசனையும் வறோபடுகிறது தானே. ஒரு வாசிப்பில் எதையும் தள்ளிவிடக் கூடாது என்று தோன்றிற்று.

இடைவெளி என்ற கதையில்; பதினெட்டு வயதில் கணவன். மனைவிக் கு வயது பதினேழு. கார்வர மாதிரியே. கார்வரக்கு நிகழ்ந்த மாதிரியே அந்தச் சிறு வயது தம்பதியருக்கு ஒரு குழந்தை. கார்வர மாதிரி, அவர் கதைகளில் வரும் அனகேரபை போல இவனுக்கும் வேட்டையாடுவதில் பிரியம். மதுபானமும் எப்போதும் கையில். தன் அப்பாவின் சினேகிதர் கார்லுக்கு டெலிபோன் செய்து மறுநாள் காலையே ஐந்து மணிக்கு வந்து வேட்டைக்குப் போவதென்று தீர்மானிக்கிறார்கள். அவள் "போகவேண்டாம், குழந்தைக்கு உடம்பு சரியில்லை" என்கிறாள். அவன், "கார்ல் காத் திருப்பார் போய் ஆகவேண்டும்" என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறான். தகராறு வலுக்கிறது. அவன் காரை எடுத்துக் கிளம்பி விடுகிறான். கார்ல் வீட்டுக்குப் போனால் அவர் இவன் வரவில்லையே என்று காத் திருந்ததாகவும் குழந்தைக்கு உடம்பு சரியில்லையென்றால் சொல்லியிருக்கலாமே, இன்னொரு நாள் போனால் போகிறது என்று சொல்கிறார். இவன் மனம் சமாதானமாகி வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போகிறான். பச்சலில் பிரிந்த தம்பதியரிடையே திரும்பவும் இணக்கம்.

கார்வரின் எழுத்து மிக நுணுக்கமானது. விவரங்கள் நிறைந்தது. அவரது வாழ்வனுபவம் சார்ந்தே சித்தரிப்பு பெறும் மனிதர்களும் சம்பவங்களும் அனகே கதைகளுக்கு உயிர் தருகின்றன. சில சமயங்களில் அது விசித்திரமாகவும் சில சமயங்களில் மிக நெகிழ்ச்சி தரும் தருணங்களாகவும் இருக்கின்றன. தன் மனைவிக் கு வந்து வேட்டைப் பற்றிச் சொல்லும் போது வந்துள்ள சுவாவத்தில் ஒரு ஜோடியாகவே வாழ்கின்றன. அவை ஜோடி பிரிந்து வறோ வந்துள்ளோடு வாழ்வதில்லை. ஜோடியை இழந்த ஒரு வந்து கட்டத் தோடு வாழ்ந்தாலும் தனித்தே செல்லும் என்றெல்லாம் விவரிக்கிறான். "நீ சூட்டும் வந்து தன் ஜோடியை இழக்கும் இல்லையா? என்று கேட்கிறாள். ஆமாம் என்கிறான். தனித்து விடப்பட்ட வந்ததையும் சூடாவா? என்று கேட்கிறாள். ஆமாம் வேட்டையில் இதெல்லாம் நேரம் தான் என்று பதில் சொல்கிறான். அந்த சகஜ பாவம் ஒரு கணம் நம் மன அதிர்வையையும். அவளும் அதைக் கேட்டு துணுக்கிடுகிறாள் தான்.

இம்மாதிரியான சாதாரண சம்பவ விவரிப்புகள் சில சமயம் பெறும் எழுச்சி அசாதாரண கணங்களையும் நெகிழ்ச்சிகளையும் தந்து விடுகிறது. கதீட்ரல் என்ற கதை அசாதாரண சந்திப்புகளையும் மனிதர்களையும், கொண்டது. மனைவி சொல்கிறாள், தான் முன்னர் சியாட்டிலில் இருந்த போது, பணத் தேவைக்காக தொலைபேசியில் கிடைத்த ஒரு உதவியாளாக வேலையில் சேர்ந்தாள். அவள் உதவி வேண்டியது ஒரு பார்வையற்ற

